

Minden egy napon

2011. 02. 03. csütörtök. Beszélgetés a Bródy Sándor Megyei Könyvtárban és utána színház. Kicsit zsúfolódott a program, de meg lehetett oldani mindent.

A könyvtárban Varró Dánielt látták vendégül egy beszélgetéssorozat keretében, amelyet idén is Molnár Ferenc tanár úr vezetett. Páran az osztályból elmentünk, és kicsit késve értünk oda. Megrökönyödve láttuk, hogy tele van a könyvtár emberekkel, és nemcsak idős néikkel és bácsikkal, hanem rengeteg diákkal, akik a beszélgetésre jöttek. Nagy nehezen találtunk helyet, de még a vendég is alig jutott el a saját székéig, hogy leülhessen.

Harminckét évesen már érettségi tételnek lenni a kortársírók között nem vics. Meg van ennek a sava-borsa is, mert még fenyegetést is kapott a költő egy érettségizőtől, mesélte, de persze az öröme annál több. A gyerekeknek szóló könyvéhez rengeteg rajzot kap kisgyerekektől, amelyeknek mindig nagyon örül. Sőt egyenesen meghatják ezek a rajzok.

Rengeteg kritikust felháborított sms-verseivel, a hallgatók tetszését viszont elnyerte.

Varró úr tizenkét évesen írt először Petőfi hatására a János vitézt olvasva. Nagy sikere lett diáktársai és tanárai körében. Innentől csak felfelé ívelt a pályája. Nagyon szeret gondolkodni a versformákon és annak lehetőségeit kiaknázni. Nos, ha mi, diákok ilyen ügyesek lennénk, vagy csak egy csepp tudás jutna nekünk az övéből, azt hiszem, nem lenne több problémánk az időmértékes verselés verslábaival. Reméljük, még sokat hallhatunk róla, bár az érettségi közeledtével hamarosan még komolyabban kell nekünk is foglalkozni vele.

Ezek után némi gyorsan elfogyasztott elemőzsiával elindultunk a színházhoz, ahol már gyülekeztek osztálytársaink, hogy együtt nézzük meg Bulgakov Mester és Margarita c. regényéből készült színpadi változatát, amelyet Csizmadia Tibor rendezett.

Még kedden a színház dramaturgia, Jónás Péter ellátogatott hozzánk, hogy kicsit komolyabban foglalkozzunk vele, sőt még jó pár héttel ezelőtt egy próbára is bekukucskáltunk ketten az osztályból, így már izgatottan vártuk az előadást. A foglalkozáson részleteket olvastunk belőle, beszélgettünk a korszakról és arról, mennyire tökéletesen álcázta a szerző, hogy lényegében nem misztikumról van itt szó, hanem a Szovjetunióról. Még az előadás előtt osztálytársunk elolvasta a könyvet, és irodalomórán előadta nekünk. Nehéz volt megérteni a sok név kavalkádja miatt, de a darab alatt sok minden szembejött velünk, és egy remek műsort láthattunk.

Az előadás utáni beszélgetésen a színészeket és a rendezőt rengeteg dicséret érte, sőt megköszöntük neki, hogy ilyen jó könyvfeldolgozást láthattunk. Bár néhány dolog persze elütött, mégis tökéletesen tudták illeszteni ezáltal a jelenhez és összekapcsolni velünk. Magát az ördögöt, Wolandot egy fiatal színész játszotta el, mégis megnyerő volt. A csatlósai Azazello, Korovjov, leginkább Behemót, őket fantasztikus játékban láthattuk viszont. A Mester és vele Margarita kicsit talán el is tűnt mellettük, annyira megnyerőek voltak.

Az eddigi legjobb előadásra ülhattünk be, és már most nagyon várjuk a Gül babát és a Hivatal Színházat.